13. Wanal ajal, kui kohtukäimine
meie rahwale alles tundmata
olnud: siis on pahanduse ja
wiha tujul, teisa sõnumis käitu
(muidugi ~~ja~~ neid kes teisa pahan
das kuidagi wiisi) See sündis
järgmisel wiisil: Ema ütleb pojale
„Poeg pane hobu ette lähme sõnume
tapleme, teise pere eite, ehk
taati." Oli teise pere õue sõidetu
siis wõttis ema tuha labida
kätte, poeg jäi õue ree ehk
wankri peale. Ema astus ilma
teretamata tuppa tuetas
tuha labida najal ja sõnas „Ukse
haak ja wärawa wäät, kirjukaasi
kus." Sõna lausumata jälle tuast wälja
ja kosu. Weel on pisut, wana rahwa
kõrnest aga ruum otsas. Edaspidi
tõutan hoolsam olla ja tuumakamat
saata. Õnne ja jõudu kuulsale
tööle. kõige auustusega terwitades
Mihkel Lindebaum Toris.

Von M. Lindebaum
erhalten 1888
d. 23 Juni.

Toris 19 jaanikuul (2x) 1888. pag. 587

Kõrgeste auustatud õpetaja!
Teie auustatud käest kirjutatud
kirja sain ma 8 lehekuul kätte.
Kirja eest, tundwast südamest kõige
suuremat tänu.
Teie rahwuslist isamaa tööd olen
ma ammu kõige suurema lugupidamisega
näinud, kuulnud ja tema edenemisele
õiglasest südamest kõik õnne ja jõudu
palunud. Iseäranis liigutawat tänu
kaastundmist ja waimustust tundsin
ma sest ajast omas südames Teie
wastu, kui minu wenna Tõnise
usuwennaliku armastusega igawesele
hingusele puhkama saatsite, muidugi
tubli hauakõnega. Tema teenis
Peeterburis gardiwäe, Preobraschen-
ski polgus ja seissis keisri A. II.
haawamisel, rahwariigi wälja huüd-
mise takkistuseks, mille jalale seadmist
sell pilgul wäga kardeti, terwelt